CU PRIVIRE LA ÎMBUNĂTĂŢIREA CONDUCERII ŞI PLANIFICĂRII AGRICULTURII

Raport prezentat la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 11—12 noiembrie 1965

Tovarăşi,

Stabilind — pe baza învăţăturii marxist-leniniste, a legilor generale care acţionează în societate — liniile directoare ale progresului continuu al economiei noastre naţionale, căile înfloririi multilaterale a societăţii socialiste, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a acordat o atenţie deosebită, alături de celelalte ramuri economice, dezvoltării agriculturii ţării.

În vederea înfăptuirii directivelor Congresului, Comitetul Executiv a elaborat o serie de măsuri organizatorice menite să creeze cadrul necesar progresului continuu al agriculturii noastre socialiste. Aceasta va asigura înflorirea satelor, ridicarea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la sate, sporirea aportului ţărănimii la avîntul economiei naţionale, al întregii societăţi, la creşterea bunăstării poporului.

În elaborarea acestor măsuri, Comitetul Executiv a pornit de la necesităţile generale ale construcţiei socialiste şi de la interesele ţărănimii cooperatiste, ale întăririi continue a alianţei muncitoreşti-ţărăneşti.

Este ştiut că ţara noastră dispune de o însemnată suprafaţă agricolă şi de condiţii de sol şi climă care permit practicarea unei agriculturi intensive, obţinerea unor pro-

ducții vegetale și animale ridicate. Cooperativizarea agriculturii a deschis largi perspective de punere în valoare a acestor condiții și posibilități de dezvoltare economică și socială a satului, de îmbunătățire a condițiilor de viață ale țărănimii.

Este important de subliniat faptul că anul acesta, în ciuda condițiilor climatice neprielnice, rezultatele obținute în producția agricolă sînt, în ansamblu, mai bune decît în 1964. Astfel, producția globală de cereale este cu circa 1 500 000 de tone mai mare decît în anul trecut. O producție bună s-a realizat la floarea-soarelui, la sfecla de zahăr și la fructe. De asemenea, mai bună decît anul trecut este situația furajelor pentru animale. Ca rezultat a crescut producția de carne și lapte. Toate acestea permit satisfacerea nevoilor de alimente ale populației și a necesităților de materii prime ale industriei.

Aceste rezultate sînt rodul muncii harnice și entuziaste a țărănimii noastre cooperatiste, a lucrătorilor din gospodăriile de stat și stațiunile de mașini și tractoare, a inginerilor și tehnicienilor din agricultură. Ele se datoresc eforturilor organelor și organizațiilor de partid și de stat pentru mobilizarea forțelor și mijloacelor de care dispune agricultura noastră în vederea executării la timp și la un nivel agrotehnic superior a muncilor agricole. Se poate aprecia că în acest an lucrările de însămînțare, întreținerea culturilor și recoltare s-au desfășurat mai bine și într-un termen mai scurt.

În sporirea producției, un rol hotărîtor l-a avut creșterea bazei tehnice a producției agricole, faptul că unitățile agricole au dispus de un număr sporit de tractoare și mașini agricole și de o cantitate mai mare de îngrășăminte și substanțe chimice. În acest an, agricultura a primit încă 9 500 de tractoare, 5 000 de combine și 3 000 de semănători, folosind cu peste 50 000 de tone de îngrășăminte

substanță activă mai mult ca anul trecut. S-au utilizat, de asemenea, la principalele culturi cantități sporite de semințe din soiuri superioare de mare producție și de bună calitate.

Rezultatele obținute în acest an în producția agricolă demonstrează că avem capacitatea de a rezolva cu succes sarcinile stabilite de Congresul partidului privind realizarea unor recolte tot mai bogate, creșterea continuă a producției agricole.

CALEA SIGURĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI AGRICOLE ESTE CREAREA UNEI PUTERNICE BAZE TEHNICE-MATERIALE A AGRICULTURII

Factorul esențial de care depinde valorificarea însemnatelor rezerve pe care le deține agricultura noastră socialistă de a obține producții vegetale și animale ridicate este crearea unei puternice baze tehnice-materiale.

Dezvoltarea agriculturii mondiale, ca și propria noastră experiență, demonstrează că singura cale de sporire a producției și productivității muncii este aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii înaintate, folosirea mijloacelor de muncă moderne, care să influențeze într-o măsură tot mai mare factorii naturali de care depinde procesul producției agricole. Fără un grad înalt de mecanizare a tuturor muncilor agricole, fără extinderea chimizării și irigațiilor, fără asigurarea mijloacelor corespunzătoare de transport și depozitare a producției agricole, a unor condiții optime de prelucrare agroindustrială, nu poate fi concepută o agricultură modernă, în stare să satisfacă nevoile alimentare ale populației și cererile sporite de materie primă ale industriei.

Rentabilitatea și productivitatea muncii în agricultură depind în cea mai mare măsură de investițiile făcute pentru dezvoltarea bazei tehnice-materiale. Acest lucru este demonstrat elocvent de datele pe care le furnizează situația existentă în numeroase țări. Iată, de pildă, cum se înfățișează raportul dintre producție și dotarea tehnică în agricultura cîtorva țări din Europa, în anul 1963, fără a lua în considerare deosebirile de sol și climă existente în aceste țări * :

	Dotarea tehnică		Producții medii la ha:			
	Hectare teren arabil, vii și livezi la un tractor fizic	Îngrășăminte chimice substanță activă kg/ha agricol	Grîu	Porumb	Sfeclă de zahăr	Cartofi
R. F. Germană	8	186	3 510	3 640	42 600	27 900
Franța	25	87	2 660	4 060	37 600	18 900
R. D. Germană	45	168	3 000	—	26 600	17 300
Italia	45	42	1 850	3 290	34 300	11 400
Cehoslovacia	34**	85	2 460	2 930	31 400	13 000
Ungaria	102	43	1 560	2 760	29 000	8 700
Bulgaria	131	31	1 590	2 620	16 500	9 600
România	160	13	1 320	1 780	12 900	8 400

** pe un tractor convențional de 15 C.P.

Deși în anii puterii populare, în țara noastră s-au obținut succese însemnate în dotarea tehnică a agriculturii, încărcătura de teren arabil, vii și livezi, pe un tractor a fost la noi în 1963 de 20 de ori mai mare decît în R. F. Germană, de 6 ori mai mare ca în Franța și de peste 3 ori și jumătate mai mare decît în Italia și R. D. Germană, de 1,5 ori mai mare decît în Ungaria și de 1,2 ori mai mare decît în R. P. Bulgaria. Totodată, în țara noastră s-au folosit de 14 ori mai puține îngrășăminte chimice în comparație cu R. F. Germană, de 6,7 ori mai puțin decît în Franța, de 3,2 ori decît în Italia, de 13 ori decît în R. D.

* Datele sînt publicate de Anuarul producției F.A.O. — Roma, 1964, vol. 18.

Germană, de 6,5 ori decît în Cehoslovacia, de 3,3 ori decît în Ungaria şi de 2,4 ori decît în Bulgaria.

După cîte se constată din analizele acestor date comparative, rezultatele obţinute în producţia agricolă sînt legate în măsură însemnată de gradul mecanizării şi chimizării agriculturii, de nivelul mijloacelor perfecţionate pe care le foloseşte o ţară sau alta în procesul de producţie.

Importanţa înzestrării tehnice pentru asigurarea creşterii producţiei agricole este relevată şi de rezultatele obţinute în ţara noastră de către gospodăriile agricole de stat, care dispun de posibilităţi materiale superioare celorlalte unităţi din agricultură. În perioada anilor 1962—1964 valoarea investiţiilor la suta de hectare teren agricol a fost în gospodăriile de stat de 2,5 ori mai mare decît în cooperativele agricole ; valoarea fondurilor fixe existente în 1964 în gospodăriile agricole de stat la 100 ha de teren agricol era de circa 3 ori mai mare decît în cooperativele agricole. Gospodăriile de stat au folosit în anul 1964 70 kg de îngrăşăminte chimice substanţă activă în medie pe hectarul arabil, faţă de numai 10 kg în cooperativele agricole ; la un tractor fizic în gospodăriile agricole de stat au revenit 68,7 ha, iar în cooperative 145 ha. Aceasta explică în bună măsură faptul că, în aceeaşi perioadă şi în condiţii asemănătoare de climă şi sol, producţia medie anuală a gospodăriilor de stat a depăşit în medie cu 745 kg de grîu şi 1 141 kg de porumb la hectar pe cea a cooperativelor agricole, iar producţia de lapte cu 1 569 de litri pe vacă furajată.

Un exemplu grăitor despre rezultatele economice ale perfecţionării mijloacelor de cultivare a pămîntului îl constituie regiunea Dobrogea. Dintr-o zonă cu cea mai scăzută fertilitate a pămîntului, cu producţii vegetale şi animale extrem de reduse în trecut, zonă calificată adesea ca improprie pentru agricultură, Dobrogea s-a transformat în anii din urmă, în condiţiile cooperativizării agriculturii

și datorită măsurilor economice luate de stat, într-un important bazin cerealier al României, cu producții care depășesc media realizată pe țară. În ultimii trei ani (1962—1964) cooperativele agricole din Dobrogea au realizat o producție ce depășește media pe țară obținută în sectorul cooperatist cu 400 kg la grîu și 490 kg la porumb la hectar. În 1964 producția de lapte pe vacă furajată a fost cu 420 de litri mai mare decît media pe țară a cooperativelor agricole. Aceasta se datorește faptului că în Dobrogea — prima regiune cooperativizată a țării — cooperativele și-au dezvoltat mai mult puterea economică, fiind în măsură să afecteze fonduri de investiții proprii mai mari pentru întărirea bazei lor materiale, precum și faptului că a existat o preocupare mai mare pentru amplasarea judicioasă a culturilor și profilarea producției. Valoarea fondurilor fixe ale cooperativelor agricole din Dobrogea s-a ridicat în 1964 la 317 500 de lei pe suta de hectare teren agricol, față de 219 000 de lei media pe țară, adică de 1,5 ori mai mare.

Încheierea cooperativizării agriculturii — unul din marile succese ale partidului și regimului nostru, care a determinat profunde schimbări social-economice în viața satelor, a întregii țărănimi — creează condițiile cele mai favorabile pentru avîntul continuu al producției agricole. Dar acesta constituie de fapt numai punctul de plecare în asigurarea progresului agriculturii noastre. Noi putem folosi avantajele acestui sistem de organizare a producției agricole numai dezvoltînd baza tehnică-materială, asigurînd tot ceea ce este necesar pentru sporirea producției — mecanizare, chimizare, irigații, aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii înaintate.

Tovarăși,

Este cunoscut că în anii planului de șase ani nu s-au realizat gradul corespunzător de mecanizare a lucrărilor

agricole și nici sarcinile în domeniul chimizării și irigațiilor, datorită pe de o parte prevederilor insuficiente, iar pe de altă parte faptului că nici ceea ce s-a prevăzut nu s-a îndeplinit integral, mari rămîneri în urmă înregistrîndu-se în special în industria producției de îngrășăminte chimice. În perioada 1962—1964 Consiliul Superior al Agriculturii nu a realizat în nici un an planul de investiții, rămînerile în urmă din acești ani însumînd peste 700 000 000 de lei. Trebuie să spunem că nici în cursul acestui an îndeplinirea planului de investiții nu se desfășoară în ritmul cuvenit. Timp de 10 luni, Consiliul Superior al Agriculturii nu a realizat decît 77% din planul anual de investiții.

Pe numeroase șantiere din gospodăriile agricole de stat, pe șantierele complexelor de tip industrial pentru creșterea și îngrășarea porcilor, în unele stațiuni de mașini și tractoare, o serie de obiective prevăzute a se termina în acest an se găsesc în stadii de execuție care periclitează intrarea în funcțiune la termen.

O însemnată răspundere pentru executarea unor lucrări importante privind creșterea producției agricole revine Comitetului de Stat al Apelor. Din volumul de investiții prevăzut pentru acest an, Comitetul Apelor nu a realizat o parte însemnată, mari rămîneri în urmă înregistrîndu-se în special la lucrările de îndiguiri, desecări și amenajări.

Realizarea investițiilor din fonduri proprii și din credite se desfășoară nesatisfăcător și în cooperativele agricole de producție. Investiții foarte reduse s-au făcut în special în sectorul legumicol, al alimentării cu apă, al îmbunătățirilor funciare.

Este necesar să se ia neîntîrziat măsurile cele mai energice pentru accelerarea ritmului de execuție a investițiilor agricole pe anul în curs, pregătindu-se totodată

toate condițiile pentru asigurarea îndeplinirii integrale a planului de investiții pe anul viitor.

Pornind de la analiza factorilor de bază care determină creșterea producției agricole și de la nivelul actual al agriculturii României, Congresul al IX-lea a stabilit un vast program de dezvoltare a mijloacelor de producție și de organizare modernă a tuturor ramurilor agriculturii noastre socialiste. În acest scop Congresul a stabilit ca în perioada 1966—1970 agricultura să primească din partea statului investiții în valoare de peste 35 de miliarde de lei — cu 60% mai mult decît în perioada 1961—1965. La acestea se vor adăuga investițiile din fonduri proprii pe care le vor face cooperativele agricole pentru sporirea mijloacelor materiale de producție și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Pîrghia principală a dezvoltării bazei tehnice-materiale a agriculturii o constituie industrializarea socialistă a țării, care asigură mijloacele mecanice și chimice necesare proceselor de producție, precum și condiții corespunzătoare de valorificare eficientă a produselor. Directivele privind dezvoltarea economiei naționale în perioada viitorului plan cincinal acordă un loc important în cadrul procesului de industrializare a țării ramurilor legate de nevoile agriculturii, cum sînt: construcția de tractoare și mașini agricole, industria îngrășămintelor chimice și insectofungicidelor, industria materialelor de construcție, cărora le sînt repartizate, în afara investițiilor destinate direct agriculturii, circa 9 miliarde de lei.

Eforturile financiare ale statului vor fi îndreptate în mod special spre rezolvarea în linii generale, pînă în 1970, a sarcinilor trasate de Congres cu privire la mecanizarea complexă și chimizarea agriculturii — condiție esențială pentru modernizarea și sporirea producției agricole. Se vor asigura astfel mecanizarea culturii grîului,

porumbului, cartofilor, sfeclei de zahăr, extinderea mecanizării în producția și pregătirea furajelor, în legumicultură, viticultură, pomicultură, la lucrările pe terenurile în pantă. Industria noastră chimică va pune la dispoziția agriculturii în 1970 peste 1 100 000 de tone de îngrășăminte substanță activă, precum și cantitățile necesare de insectofungicide și ierbicide.

Totodată, în anii viitori se va desfășura o largă acțiune de ameliorare a terenurilor agricole, și în primul rînd de irigare a suprafețelor expuse secetei în Bărăgan și în alte zone cu regim scăzut de precipitații. Statul va aloca fonduri pentru irigarea unei suprafețe de circa 400 000 ha, iar prin mijloacele proprii, utilizînd sursele de apă locale, cooperativele agricole vor iriga de asemenea o importantă suprafață de pămînt. Se va extinde de asemenea îndiguirea și desecarea terenurilor din luncile rîurilor interioare, redîndu-se astfel agriculturii importante suprafețe de pămînt fertil.

Se va acorda o atenție sporită sectorului zootehnic, ridicării nivelului său de dezvoltare, aceasta reprezentînd un indice de bază pentru o agricultură intensivă avansată. Pentru realizarea acestei sarcini se vor dezvolta fermele specializate de stat, se va extinde acțiunea de selecție și ameliorare a raselor de animale în toate unitățile agricole, va fi sporită producția de furaje, se va dezvolta mecanizarea producerii și pregătirii furajelor.

Modernizarea agriculturii, perfecționarea proceselor de producție deschid un larg cîmp de activitate oamenilor de știință din institutele de cercetare și de învățămînt agricol și din stațiunile experimentale. Ei sînt chemați să aducă un aport activ la folosirea judicioasă, cu randament maxim, a mijloacelor materiale cu care este înzestrată agricultura.

Desigur, înfăptuirea acestor măsuri în perioada următorilor cinci ani nu rezolvă integral problema perfecționării producției agricole din țara noastră, dar va constitui un important pas înainte pe calea apropierii de țările cu o agricultură avansată, de înaltă productivitate. Este necesar însă să se asigure valorificarea la maximum a posibilităților ce se creează prin dezvoltarea mecanizării, chimizării și prin extinderea irigațiilor, a tuturor rezervelor care apar în acest fel în agricultura noastră socialistă.

Unul din obiectivele principale ale politicii agrare a partidului și statului nostru este întărirea economică-organizatorică a cooperativelor agricole de producție. În acest scop statul le acordă un sprijin material și tehnic-științific multilateral. Folosirea cît mai chibzuită a mijloacelor proprii și ajutorului acordat de stat trebuie să ducă la transformarea fiecărei cooperative agricole într-o unitate economică puternică, la creșterea continuă a producției agricole în vederea satisfacerii nevoilor economiei și ridicării bunăstării țărănimii, a întregului popor.

Conducerea partidului și statului elaborează în prezent măsurile care vor asigura traducerea în viață a hotărîrilor adoptate de Congresul al IX-lea al P.C.R. pentru dezvoltarea bazei tehnice-materiale a agriculturii socialiste, modernizarea și sporirea continuă a producției agricole. Va trebui să se depună eforturi susținute pentru realizarea integrală a planului de investiții stabilit de Congres în domeniul agriculturii, să se producă și să se furnizeze la timp unităților agricole socialiste toate mijloacele tehnice prevăzute pentru modernizarea procesului de producție — tractoare și mașini agricole, îngrășăminte și alte substanțe chimice, materiale de construcție și altele. Răspunderi deosebite revin în acest sens Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului

Industriei Construcţiilor şi Ministerului Industriei Chimice. Manifestînd energie sporită şi un înalt spirit organizatoric, organele de conducere ale agriculturii, toate unităţile agricole socialiste trebuie să militeze neobosit pentru folosirea cu cele mai bune rezultate a fondurilor alocate în vederea dotării tehnice a procesului de producţie, pentru buna gospodărire a mijloacelor de care dispun, pentru îmbunătăţirea activităţii lor economice.

Avem toate condiţiile ca sarcinile trasate de Congres pentru creşterea producţiei, pentru dezvoltarea agriculturii ţării noastre şi ridicarea nivelului înzestrării ei tehnice-materiale să fie îndeplinite cu succes, dovedind astfel în fapt superioritatea agriculturii socialiste.

CREŞTEREA ROLULUI ORGANIZATOR AL STATULUI ÎN DEZVOLTAREA AGRICULTURII

Tovarăşi,

Un factor de mare importanţă în rezolvarea cu succes a sarcinilor trasate de Congres îl constituie perfecţionarea continuă a conducerii şi planificării agriculturii, adoptarea celor mai corespunzătoare forme organizatorice şi metode de muncă cerute de nevoile vieţii.

După cum se ştie, în urma încheierii cooperativizării a apărut necesitatea reorganizării conducerii agriculturii, pornindu-se de la principiul atragerii în elaborarea măsurilor de creştere a producţiei agricole a celor mai competente cadre de specialitate care lucrează nemijlocit în unităţile de producţie şi în institutele de cercetări ştiinţifice.

Se poate spune că, de la înfiinţarea lor, Consiliul Superior al Agriculturii şi consiliile agricole regionale şi raionale au adus un aport însemnat la promovarea în agricultura noastră a regulilor agrozootehnice înaintate, în

vederea creșterii producției. Un rol important a avut în această direcție mobilizarea specialiștilor în activitatea directă a unităților de producție, asigurîndu-se ca în fiecare cooperativă agricolă să lucreze cel puțin un specialist cu pregătire superioară. Aceasta a constituit un mare sprijin acordat de partid și de stat țărănimii cooperatiste în organizarea științifică a procesului de producție.

Consiliile agricole au organizat, cu bune rezultate, schimbul de experiență al cadrelor de conducere și specialiștilor din agricultură.

Progrese simțitoare au fost obținute în conducerea și îndrumarea activității gospodăriilor agricole de stat — sector fruntaș al agriculturii noastre —, în organizarea producției lor pe baza științei agricole avansate, în creșterea rentabilității lor economice.

Trebuie spus însă că în activitatea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale s-a manifestat tendința de a se transforma aproape exclusiv în organe de studii și elaborare de recomandări. Ele nu au reușit în măsura necesară să desfășoare activitatea organizatorică cerută de aplicarea în viață a măsurilor și recomandărilor stabilite, să exercite o muncă sistematică de îndrumare și control și să acorde ajutorul necesar unităților socialiste din agricultură. Numeroase probleme ridicate de producția agricolă nu și-au găsit soluționarea operativă și eficace din partea consiliilor agricole. Nerealizarea îndatoririlor ce le reveneau, pierderea din vedere a unor importante sectoare ale agriculturii au fost determinate și de defecțiunile existente în însăși structura lor organizatorică, în alcătuirea aparatului de lucru.

Neajunsurile muncii consiliilor agricole apar și mai evident în îndrumarea activității economice și organizatorice a cooperativelor agricole, într-o serie de domenii, ca de pildă : aprovizionarea tehnică-materială, înfăptuirea

investițiilor, valorificarea producției, activitatea economică-financiară. Din această cauză, îndrumarea concretă și directă a cooperativelor agricole în rezolvarea problemelor organizatorice și economice, în alcătuirea planurilor de producție a fost exercitată de fapt de către organele de partid regionale și raionale, nevoite să îndeplinească atribuții ce revin organelor de stat specializate.

Toate aceste neajunsuri în activitatea organelor care lucrează în agricultură, alături de lipsurile în planificare și în asigurarea mijloacelor materiale necesare, au contribuit la nerealizarea sarcinilor de creștere a producției agricole stabilite în planul de șase ani.

Pentru îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al IX-lea sînt necesare măsuri de îmbunătățire a conducerii și planificării agriculturii, organizarea unui sistem de sprijinire și îndrumare unitară și competentă a tuturor unităților socialiste, a întregii agriculturi. În elaborarea măsurilor care se propun spre aprobare plenarei noastre, Comitetul Executiv a pornit de la indicațiile Congresului privind creșterea rolului organizator al statului în dezvoltarea întregii economii naționale, inclusiv în domeniul agriculturii.

Va trebui să îmbunătățim forma de organizare și metodele de muncă ale Consiliului Superior al Agriculturii și consiliilor agricole regionale și raionale ca organe ale statului de conducere a agriculturii, să le imprimăm un caracter mai eficace și operativ, să asigurăm creșterea răspunderii lor în rezolvarea problemelor complexe ale producției agricole. Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să fie alcătuit dintr-un număr mai redus de membri, iar în locul actualelor secții de specialitate cu o capacitate redusă de cuprindere a problemelor se vor organiza direcții încadrate cu un număr corespunzător de specialiști. Se va perfecționa, de asemenea, structura organiza-

torică a consiliilor agricole regionale și raionale, creîndu-se în cadrul acestora un aparat de specialitate capabil să exercite o îndrumare directă, competentă și permanentă asupra unităților agricole socialiste. Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetul său Executiv, consiliile regionale și raionale își vor desfășura activitatea pe baza principiilor muncii colective, lucrînd ca organe deliberative.

Este necesară, totodată, o mai bună precizare a sarcinilor și atribuțiilor ce revin Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale locale, a direcțiilor principale în care trebuie să-și desfășoare ele activitatea pentru asigurarea progresului continuu al agriculturii noastre socialiste.

Sarcina principală a Consiliului Superior al Agriculturii și a organelor sale regionale și raionale este înfăptuirea politicii partidului și guvernului de asigurare a creșterii continue a producției agricole vegetale și animale, de dezvoltare economică a unităților agricole socialiste de stat și cooperatiste.

Consiliul Superior trebuie să asigure planificarea producției, a mijloacelor de producție, a forței de muncă, a investițiilor și, în funcție de aceasta, a rentabilității ramurilor agricole. Pe baza directivelor partidului și guvernului și a unor studii economice aprofundate, el trebuie să stabilească proporțiile dintre ramurile agricole, pe sectoare social-economice, care să permită dezvoltarea rațională și echilibrată a întregii agriculturi. Totodată, el răspunde de modul în care se înfăptuiesc sarcinile planului de stat cu privire la producția agricolă.

Consiliul Superior trebuie să asigure îndrumarea tehnică de specialitate a întregii agriculturi, amplasarea judicioasă a culturilor pe zone și în cadrul fiecărei unități, ținîndu-se seama de condițiile de climă și sol, de factorii

social-economici, de potențialul mecanic și al forței de muncă. Lui îi revine, de asemenea, sarcina de a elabora pentru toate zonele agricole ale țării norme agrozootehnice diferențiate, bazate pe cele mai noi date ale științei și tehnicii și pe experiența înaintată a fruntașilor agriculturii, să asigure aplicarea lor în practică în toate unitățile agricole.

Introducerea pe scară largă în producție a științei agrozootehnice potrivit condițiilor și particularităților concrete ale fiecărei unități agricole este una din îndatoririle principale ale consiliilor agricole, ale tuturor inginerilor agronomi și celorlalți specialiști agricoli.

Ținînd seama de însemnătatea deosebită pe care o are acțiunea de irigare a terenurilor în sporirea producției agricole, este necesar ca răspunderea asupra proiectării, amenajării și exploatării în cele mai bune condiții a terenurilor irigate să o aibă Consiliul Superior al Agriculturii și consiliile agricole, preluînd în acest scop o parte din atribuțiile actuale ale Comitetului de Stat al Apelor.

O atenție sporită trebuie să acorde în viitor Consiliul Superior al Agriculturii stațiunilor de mașini și tractoare, îmbunătățirii continue a calității lucrărilor pe care le execută, transformării tuturor unităților de mecanizare în factori activi de sprijin tehnic permanent și multilateral pentru consolidarea economică și organizatorică a cooperativelor agricole.

Dat fiind rolul tot mai însemnat pe care-l au gospodăriile de stat în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, în asigurarea fondului central de produse agricole, volumul important de investiții alocate de stat pentru întărirea lor economică, este necesară îmbunătățirea conducerii centrale a acestora, creșterea răspunderii și operativității în rezolvarea problemelor ce se ivesc în activitatea lor curentă. În acest scop va trebui să ia ființă în

cadrul Consiliului Superior al Agriculturii un departament al gospodăriilor de stat. Folosind experiența acumulată în ultimii ani, Departamentul Gostat trebuie să continue cu și mai multă perseverență acțiunea de profilare a gospodăriilor de stat, concentrarea producției în unități specializate, în vederea folosirii cît mai judicioase a pămîntului și mijloacelor tehnice, aplicării pe scară largă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii agricole înaintate. Un obiectiv principal al Departamentului Gostat va trebui să fie perfecționarea organizării muncii în gospodăriile de stat, dezvoltarea spiritului gospodăresc, combaterea tendințelor de irosire a fondurilor de investiții în construcții de proporții exagerate, creșterea continuă a eficacității economice în întreaga lor activitate.

Consiliului Superior îi revin sarcini de seamă în dezvoltarea cercetărilor științifice în strînsă legătură cu nevoile practice ale agriculturii, precum și în organizarea introducerii și generalizării în producție a rezultatelor obținute.

Analizînd amănunțit nevoile tuturor ramurilor agriculturii și ale unităților de producție, Consiliul Superior trebuie să asigure, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, pregătirea la un înalt nivel științific a specialiștilor agronomi, zootehniști și veterinari, a tuturor cadrelor agricole medii și superioare. Paralel cu aceasta trebuie îmbunătățită activitatea de ridicare a nivelului cunoștințelor agrozootehnice ale țărănimii, perfecționîndu-se organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă și formele de propagandă agricolă.

În studierea și soluționarea problemelor pe care le ridică producția agricolă, Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să atragă și în viitor, în mod sistematic și organizat, un larg activ de specialiști, oameni de știință și țărani muncitori fruntași, care posedă un bogat bagaj

de cunoștințe și experiență practică. Pentru asigurarea eficienței acestei metode de muncă este necesară creșterea operativității consiliilor agricole în adoptarea hotărîrilor și aplicarea lor în practică.

Prin înfăptuirea acestor măsuri se vor crea condiții organizatorice și mai bune pentru ca Consiliul Superior și consiliile agricole regionale și raionale să-și îndeplinească sarcinile ce le revin în aplicarea politicii partidului de creștere continuă a producției vegetale și animale.

ORGANIZAREA UNIUNILOR COOPERATISTE ȘI ATRIBUȚIILE LOR

Tovarăși,

Agricultura cooperatistă ridică probleme deosebit de complexe de conducere și îndrumare, determinate de diversitatea condițiilor naturale și economice în care își desfășoară activitatea, de gradul diferit de dezvoltare economică și organizatorică a cooperativelor, de cerințele producției și activității financiare și gospodărești, de organizarea colaborării intercooperatiste și încadrarea organică a tuturor cooperativelor în procesul dezvoltării generale a agriculturii țării. În soluționarea acestei multitudini de aspecte trebuie să se țină, totodată, seama de caracteristicile și particularitățile proprietății obștești, de natura relațiilor economice statornicite între stat și țărănimea noastră cooperatistă.

Luînd în considerare acest ansamblu de elemente, Congresul al IX-lea a subliniat necesitatea creării unor organe proprii de conducere și îndrumare a cooperativelor agricole de producție, care să îndeplinească atribuții legate de coordonarea eforturilor cooperativelor pentru spo-

rirea producției agricole, de valorificarea acesteia, de rezolvarea unor probleme social-culturale, precum și de mijlocirea relațiilor dintre cooperativele agricole și alte organizații socialiste.

În acest sens Comitetul Executiv propune constituirea uniunilor cooperatiste raionale și regionale și a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole. Uniunile cooperatiste, organizații economice obștești, se vor crea pe baza adeziunii libere a cooperativelor agricole și a principiilor centralismului democratic, avînd ca for suprem de conducere Congresul Uniunii Naționale și, respectiv, conferințele uniunilor regionale și raionale. Pentru a-și putea rezolva cît mai bine și operativ sarcinile economice concrete ce le revin, organele de conducere ale uniunilor trebuie să aibă în componența lor și reprezentanți ai organelor de stat și ai organizațiilor economice obștești, cu care colaborează în mod permanent.

Sarcina principală a uniunilor cooperatiste va fi orientarea activității cooperativelor agricole în direcția cerințelor dezvoltării economiei noastre naționale, îmbinarea armonioasă a intereselor țărănimii cooperatiste cu interesele generale ale țării. Preocupîndu-se de creșterea continuă a producției agricole marfă și a veniturilor țărănimii, ele vor trebui să ajute în mod concret cooperativele agricole în organizarea muncii, normarea și retribuirea ei, în utilizarea rațională a fondurilor de investiții și a mijloacelor materiale de care dispun.

Veriga de bază a sistemului de conducere obștească a agriculturii cooperatiste va fi uniunea raională. Constituită prin asocierea cooperativelor din raza raionului respectiv, uniunea raională va coordona și îndruma activitatea acestora în vederea întocmirii judicioase a planurilor economice, bunei organizări a procesului de producție,

respectării stricte a prevederilor Statutului și a democrației cooperatiste. Ea va trebui să asigure aplicarea celor mai adecvate forme de stimulare a inițiativei creatoare a țărănimii cooperatiste, de atragere a acesteia la elaborarea tuturor hotărîrilor și planurilor de muncă, precum și la întreaga activitate gospodărească a cooperativelor.

Uniunile raionale vor organiza și iniția acțiuni de interes comun ale cooperativelor agricole din raza lor de activitate privind îmbunătățirea pășunilor, executarea amenajărilor pentru irigații, apărarea contra inundațiilor, drenarea unor terenuri, combaterea eroziunii solului și alte lucrări de ameliorare a pămîntului, asigurînd folosirea chibzuită a forței de muncă, a fondurilor bănești și a mijloacelor de lucru ale cooperativelor, precum și a sprijinului acordat de stat.

Este știut că, în condițiile intensificării producției agricole, cresc volumul și diversitatea utilajelor și materialelor necesare muncii în cooperativele agricole. Uniunile raionale vor avea rolul principal în aprovizionarea acestora, corespunzător nevoilor procesului de producție. Ele vor organiza aprovizionarea cu îngrășăminte chimice, insectofungicide, utilaje, unelte, semințe din soiuri valoroase, materiale pomiviticole, medicamente de uz veterinar și altele, creînd treptat, pentru unele din acestea, baze de aprovizionare proprii. Ele se vor ocupa, de asemenea, de organizarea reparării utilajelor, mașinilor agricole și mijloacelor de transport ale cooperativelor, atît prin întreprinderile de stat cît și în atelierele de reparații proprii care vor lua ființă în viitor. Mijlocirea schimbului și întrajutorării cooperativelor cu semințe, furaje și alte mijloace necesare producției va face, de asemenea, obiectul activității uniunilor raionale.

Atribuții însemnate vor reveni uniunilor raionale în domeniul prelucrării și valorificării produselor agricole ale cooperativelor de producție. Ele vor trebui să colaboreze activ cu organele de stat în orientarea producției agricole corespunzător necesităților de alcătuire a fondului central, să asigure îndeplinirea tuturor prevederilor contractuale încheiate cu statul și, totodată, să organizeze desfacerea produselor de către cooperative pe piață, în mod direct sau prin intermediul uniunii.

Uniunile raionale vor organiza îndrumarea, controlul și evidența contabilă a cooperativelor de producție, veghind la folosirea cu maximum de eficiență economică și în concordanță cu legile statului a fondurilor cooperativelor. În acest scop ele vor prelua îndrumătorii contabili existenți în prezent la Banca Națională. Contabilii-șefi ai cooperativelor agricole, plătiți de către stat, vor lucra sub directa îndrumare a uniunilor raionale și a Băncii Naționale. Uniunile raionale vor asigura asistența juridică a cooperativelor agricole.

Pe măsura întăririi economice a cooperativelor și îmbogățirii propriei lor experiențe, uniunile raionale își vor lărgi activitatea, întreprinzînd noi acțiuni menite să contribuie la folosirea cît mai completă a posibilităților și rezervelor de care dispune agricultura noastră cooperatistă.

Uniunile regionale se vor ocupa de îndrumarea și controlul activității uniunilor raionale, pe baza indicațiilor și prevederilor Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole. Ele vor rezolva problemele ce apar în relațiile uniunilor raionale și cooperativelor agricole din raza lor de activitate cu organele economice și de stat regionale.

Uniunea Națională este organul central de coordonare și îndrumare a activității uniunilor cooperatiste. Ea

va elabora recomandările generale cu caracter normativ, după care se vor călăuzi cooperativele agricole în orientarea producției, efectuarea investițiilor, organizarea, normarea și retribuirea muncii, repartizarea și utilizarea rațională a mijloacelor materiale și bănești. Totodată, ea va urmări cu perseverență modul în care se realizează planul de investiții în agricultura cooperatistă și se asigură producției agricole mijloacele tehnice necesare, îndeplinirea sarcinilor care revin în această direcție diferitelor organe economice de stat.

Uniunea Națională va elabora și organiza sistemul de aprovizionare a cooperativelor agricole, precum și sistemul și normele de valorificare a produselor acestora.

În colaborare cu organele de contractare ale statului, va coordona activitatea cooperativelor agricole de valorificare a produselor pe bază de contract.

Uniunea Națională va avea importante atribuții în îndrumarea economică-financiară a cooperativelor pe baza unui sistem unitar de evidență a activității acestora, în stabilirea normelor de creditare și folosire eficientă a creditelor acordate unităților cooperatiste.

Participînd la elaborarea pe plan central a tuturor actelor normative privind agricultura cooperatistă, Uniunea Națională va reprezenta interesele economice, juridice și sociale ale cooperativelor agricole. Totodată, ea va arbitra litigiile dintre cooperative sau dintre acestea și unitățile economice intercooperatiste ce se vor crea.

Pe lîngă Uniunea Națională se va organiza Casa de pensii, elaborîndu-se, pe baza legilor statului, un regim unic de pensionare a țăranilor cooperatori.

Uniunea Națională, uniunile regionale și raionale își vor desfășura activitatea în strînsă colaborare și cu spri-

jinul permanent al Consiliului Superior al Agriculturii și al consiliilor agricole regionale și raionale.

Organele de conducere ale Uniunii Naționale, ale uniunilor regionale și raionale vor lucra pe baza muncii colective, ca organe deliberative, și vor răspunde de activitatea lor în fața țăranilor cooperatori.

Prin înfăptuirea acestor măsuri se vor crea condiții mai bune pentru îndrumarea cooperativelor, pentru dezvoltarea participării cooperativelor la rezolvarea problemelor agriculturii cooperatiste, pentru atragerea unor mase largi de țărani la eforturile îndreptate spre ridicarea continuă a producției agricole vegetale și animale. Aceasta va da un nou avînt dezvoltării forțelor de producție și perfecționării continue a relațiilor de producție socialiste în agricultură.

ÎNDRUMAREA UNITARĂ, PLANIFICATĂ A AGRICULTURII SOCIALISTE

Tovarăși,

Unul din principalii factori ce determină superioritatea economiei socialiste este posibilitatea conducerii și îndrumării ei unitare și planificate, concentrarea tuturor forțelor spre rezolvarea nevoilor obiective ale construirii socialismului, în vederea asigurării progresului general al societății. În orînduirea socialistă agricultura trebuie să se integreze, ca și celelalte ramuri ale producției materiale, în planul unic național, să se dezvolte în ritmul și proporțiile cerute de nevoile întregii economii. Analizînd din acest punct de vedere rezultatele obținute în perioada planului de șase ani, Congresul al IX-lea al parti-

dului a trasat sarcina îmbunătățirii organizării și conducerii planificate a agriculturii țării noastre.

Rolul principal în planificarea producției agricole și răspunderea asupra îndeplinirii planului de stat în agricultură revin Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale teritoriale. Pe baza unor studii aprofundate, în colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole și alte organe economice centrale, Consiliul Superior al Agriculturii va stabili proporțiile dezvoltării unitare și echilibrate a tuturor ramurilor și sectoarelor social-economice ale agriculturii, corespunzător cerințelor întregii economii, ridicării nivelului de trai al poporului. În planificarea producției agricole trebuie să se țină seama de caracterul specific al acestui sector al economiei și de faptul că în agricultură există atît proprietatea socialistă de stat cît și proprietatea cooperatistă.

După cum este știut, în sectorul cooperatist statul își exercită influența asupra producției agricole pe calea relațiilor economice cu țărănimea cooperatistă, a cointeresării materiale a producătorilor. Măsurile luate de partid și guvern cu privire la acordarea unor prețuri stimulative produselor agricole și așezarea relațiilor dintre stat și țărănime pe baze comerciale își evidențiază tot mai mult eficacitatea în sporirea producției cooperativelor agricole.

Activitatea organelor de contractare a produselor agricole trebuie să fie orientată spre concentrarea producției-marfă a fiecărei culturi în gospodăriile cu condițiile naturale și social-economice cele mai favorabile, la crearea de zone agricole specializate. În acest sens, un rol important are extinderea sistemului de contractare pe termen lung, care asigură o perspectivă clară planificării producției în fiecare unitate agricolă și dă o mai mare siguranță în realizarea veniturilor bănești ale cooperatorilor. Apli-

carea sistemului de contractare pe termen lung va mări răspunderea cooperativelor agricole pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, va contribui la sporirea fondului central de produse agricole și la creșterea veniturilor cooperativelor.

Consiliile agricole și uniunile cooperatiste trebuie să sprijine cooperativele agricole în realizarea producției contractate, în sporirea continuă a disponibilului de produse pentru valorificare.

Pentru a da o bază și mai sigură contractelor încheiate între organele de stat și cooperativele agricole, pe temeiul respectării principiului bunei învoieli, este necesar ca în viitor în aceste contracte să se prevadă atît producția cît și suprafețele cultivate și efectivele de animale ce vor fi crescute de către cooperative pentru obținerea producției contractate.

Planul de producție stabilit de adunarea generală trebuie să țină seama atît de sarcinile contractuale cît și de nevoile dezvoltării economice continue a cooperativei, de cerințele consumului țăranilor cooperatori și de schimbul de produse care se desfășoară între cooperative.

Valorificarea deplină a resurselor naturale, utilizarea rațională a forțelor de producție în fiecare cooperativă agricolă, orientarea investițiilor spre acțiuni cu eficiență maximă în creșterea producției și sporirea avutului obștesc cer întocmirea unor planuri anuale și de perspectivă bine gîndite, realiste, care să exprime experiența și priceperea, voința tuturor membrilor cooperatori și specialiștilor agricoli, să fie rezultatul unei temeinice munci colective. Numai în felul acesta planurile de producție și de muncă ale cooperativei vor deschide un larg cîmp de manifestare a inițiativei creatoare și forței constructive a țăranilor cooperatori.

PROBLEME ALE ACTIVITĂŢII ŞI VIEŢII INTERNE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCŢIE

Tovarăşi,

Cooperativa agricolă, forma socialistă de producţie care s-a dovedit cea mai potrivită pentru unirea eforturilor ţăranilor şi împletirea strînsă a intereselor lor cu cele ale întregii societăţi, are un rol deosebit de însemnat în economia ţării noastre în întreaga perioadă istorică de construire a socialismului şi comunismului. Viaţa demonstrează că aceasta este calea sigură de ridicare a bunăstării ţărănimii, de satisfacere a nevoilor economiei şi ale întregului popor. Partidul şi statul sprijină prin toate mijloacele cooperativele agricole în vederea întăririi lor economice-organizatorice, creşterii producţiei agricole, dezvoltării avutului obştesc. Folosind gospodăreşte acest sprijin, multe cooperative agricole au dobîndit o bogată experienţă economică şi organizatorică, obţin an de an rezultate tot mai bune în producţie, în ridicarea standardului de viaţă al cooperatorilor.

De-a lungul anilor, în activitatea cooperativelor agricole au apărut probleme noi privind conducerea, organizarea şi desfăşurarea vieţii lor interne, care-şi cer o rezolvare chibzuită, pe o bază unitară. Actualul Statut cuprinde prevederi depăşite, care nu corespund condiţiilor apărute după încheierea cooperativizării, frînează dezvoltarea nestînjenită a relaţiilor socialiste de producţie în agricultura cooperatistă. Pe baza indicaţiilor Congresului al IX-lea, în prezent se lucrează la elaborarea noului Statut, care va fi supus dezbaterii maselor largi ale ţăranilor cooperatori. Reglementînd problemele conducerii şi activităţii interne a cooperativelor agricole, Statutul va trebui să asigure, prin prevederile sale, participarea largă şi ac-

tivă a masei membrilor cooperatori la stabilirea și rezolvarea treburilor obștești.

Lărgirea democrației cooperatiste și aplicarea neabătută a principiului conducerii colective trebuie să se concretizeze, în primul rînd, în ridicarea rolului adunării generale a cooperatorilor, ca singur organ în drept să hotărască asupra planurilor de producție, contractelor de valorificare a producției agricole marfă, asupra întregii activități economice, financiare și organizatorice a cooperativei, asupra relațiilor pe care aceasta le întreține cu alte unități economice. De aceea, adunările generale trebuie să se țină cu regularitate, să fie temeinic pregătite, pentru a se asigura astfel participarea activă a tuturor cooperatorilor la dezbaterea problemelor gospodăririi avutului obștesc, adoptarea unor hotărîri cît mai chibzuite și eficace.

Îndeplinirea riguroasă a hotărîrilor adunării generale, rezolvarea operativă a sarcinilor economice-organizatorice tot mai complexe ale cooperativei agricole necesită întărirea rolului și răspunderii în gospodărirea avutului obștesc a consiliului de conducere, alcătuit din cei mai competenți și mai buni organizatori membri ai cooperativei. O garanție a îndeplinirii cu succes a sarcinilor ce-i revin este aplicarea principiului muncii colective, analizarea și dezbaterea aprofundată a problemelor, consultarea largă a masei cooperatorilor și atragerea lor la rezolvarea treburilor obștești. Ca organ executiv al adunării generale, consiliul de conducere este obligat să raporteze periodic în fața acesteia despre activitatea pe care o desfășoară în vederea îndeplinirii hotărîrilor adoptate.

Tovarăși,

Bunul mers al activității cooperativelor depinde în mare măsură de nivelul organizării muncii, de folosirea

rațională a forței de muncă, de retribuirea judicioasă a membrilor cooperatori.

Organizarea producției și a muncii, aplicarea formelor înaintate de cointeresare materială a cooperatorilor suferă însă uneori datorită faptului că în unele cooperative agricole brigăzile și echipele nu sînt bine proporționate și nu au stabilitate nici în ce privește componența lor și nici în ce privește suprafața de teren, efectivele de animale și uneltele de muncă ce le sînt repartizate.

Desigur, nu se pot da rețete asupra unor forme de brigadă valabile pentru toate cooperativele agricole și pentru toate sectoarele de muncă. Adunarea generală stabilește formele și modul de organizare a muncii în funcție de experiența acumulată și de condițiile specifice ale cooperativei. Este necesar însă să se întărească rolul brigăzii în procesul de producție și să se generalizeze practica alcătuirii unor brigăzi stabile, cu un număr mai mic de membri, a căror compoziție și ale căror sarcini de muncă să fie fixate pe o perioadă îndelungată de timp.

Consiliul de conducere are datoria de a asigura ca muncile din cooperativă să fie repartizate proporțional pe brigăzi și echipe, astfel ca fiecare cooperator să poată efectua un minimum de zile-muncă.

Dezvoltarea fiecărei cooperative depinde de creșterea bazei tehnice-materiale, de sporirea averii obștești — temelia trainică a creșterii puterii economice a cooperativei, a bunăstării membrilor ei. Experiența demonstrează că numai acele cooperative care alocă an de an fonduri sporite pentru acumulări își dezvoltă continuu mijloacele de producție, efectivele de animale, plantațiile de vii și pomi, asigură surse de venituri mari cooperatorilor. Cooperativa agricolă Tomnatec din regiunea Banat, de pildă, repartizînd fonduri importante pentru acumulări, a reușit să ridice valoarea la suta de hectare a avutului obștesc de la

613 000 de lei în 1962 la 880 000 de lei în 1964. Aceasta a permis ca valoarea zilei-muncă să ajungă la 30 de lei în 1964, față de 17 lei în 1962. La cooperativa agricolă Traian din regiunea Galați, averea obștească la suta de hectare a crescut în perioada anilor 1962—1964 de la 186 000 de lei la 287 000 de lei. În aceeași perioadă a crescut și valoarea zilei-muncă de la 16 lei la 29 de lei.

Aceste exemple și încă multe altele demonstrează că singura cale de asigurare a creșterii bunăstării țărănimii este sporirea continuă a acumulărilor, efectuarea unui volum cît mai mare de investiții pentru nevoile dezvoltării producției.

Nu în toate cooperativele se asigură însă echilibrul necesar între fondul de consum și fondul de acumulare, potrivit cerințelor dezvoltării producției, puterii economice a cooperativelor și condițiilor de care dispun. Este necesar ca în fiecare unitate să se stabilească un raport cît mai rațional între fondul de acumulare și fondul de consum, care să permită reproducția lărgită, creșterea continuă a averii obștești și ridicarea nivelului de viață al cooperatorilor. Potrivit gradului de dezvoltare a fiecărei cooperative agricole, este indicat ca fondul de acumulare să se fixeze între 18 și 25% din valoarea producției nete, iar fondul de consum între 75 și 82%. În vederea asigurării unei juste echilibrări economice, este de dorit ca unitățile cooperatiste să-și creeze fonduri de acumulare din activitatea anilor precedenți.

Tovarăși,

Un rol deosebit de important în stimularea eforturilor țăranilor cooperatori pentru creșterea continuă a producției agricole îl are cointeresarea materială în rezultatele muncii lor. Pe baza principiilor repartiției socialiste, membrii cooperativelor sînt retribuiți după contribuția adusă

la creșterea producției și a veniturilor. Practica arată însă că retribuirea făcută exclusiv după zile-muncă nu ține seama în măsură suficientă de calitatea muncii depuse și din această cauză nu constituie un stimulent suficient de puternic pentru cooperatori în creșterea producției agricole. În ultimii ani, pe lîngă retribuirea de bază după zile-muncă, au fost promovate și forme de retribuire suplimentară, care țin seama în mai mare măsură la stabilirea veniturilor cooperatorilor de productivitatea muncii lor, de producția obținută. Știind că au posibilitatea de a-și depăși veniturile, cooperatorii muncesc mai bine, realizează producții superioare prevederilor. Cu toate că unitățile care aplică retribuirea suplimentară obțin rezultate bune în cointeresarea cooperatorilor la creșterea producției, această practică nu se folosește decît într-un număr restrîns de cooperative agricole și numai la anumite culturi, în ramura creșterii animalelor ea nefiind aplicată decît în cazuri cu totul izolate. În stadiul actual de dezvoltare economică și organizatorică a cooperativelor agricole este necesar și pe deplin posibil să se generalizeze, alături de retribuirea de bază după zile-muncă, sistemul retribuirii suplimentare, atît în cultura plantelor cît și în creșterea animalelor. De asemenea, la unele munci agricole s-a dovedit că e bine, dacă se justifică din punct de vedere economic, ca plata să se facă în natură, printr-o cotă parte din producție, fără a se mai calcula zile-muncă. Experiența arată cît de importantă este, în stimularea muncii cooperatorilor, acordarea cu regularitate a avansurilor bănești și, în mod deosebit, a avansurilor lunare. În vederea statornicirii plății acestor avansuri, este necesar ca fiecare cooperativă agricolă să depună eforturi pentru a-și asigura fonduri bănești în tot cursul anului.

Noul Statut al cooperativelor va trebui să stabilească și modul de retribuire a cadrelor de conducere și admi-

nistrative din cooperative, ținîndu-se seama de sarcinile și răspunderea acestora, de activitatea pe care o desfășoară pentru rezolvarea treburilor obștești, precum și de unii indicatori ce caracterizează în ansamblu activitatea de producție a cooperativei.

Experiența mai multor cooperative agricole arată că retribuirea de bază a președintelui este potrivit să se facă în funcție de numărul mediu de zile-muncă calculat pe fiecare cooperator care participă regulat la activitatea din cooperativă, astfel ca numărul de zile-muncă ce i se atribuie președintelui să nu depășească de două ori și jumătate această medie. La aceasta se adaugă un plus de zile-muncă stabilit în funcție de valoarea producției globale și mărimea suprafețelor de teren și a efectivelor de animale ale cooperativei.

După aceleași criterii și în raport de retribuirea președintelui vor fi retribuiți și vicepreședinții scoși din producție și brigadierii, contabilii, magazinerii și restul personalului administrativ. Cooperativele care depășesc producțiile prevăzute pot acorda cadrelor de conducere și specialiștilor, în raport cu contribuția adusă la realizarea acestor depășiri, o remunerație suplimentară în natură sau în bani.

Cooperativele agricole trebuie să se preocupe de folosirea cît mai rațională a fondului de zile-muncă, reducînd la minimul necesar funcțiile administrative și cheltuielile necesitate de activitatea neproductivă.

Criteriile de retribuire în cooperativă trebuie să ducă la întărirea răspunderii în muncă, la gospodărirea tot mai chibzuită a mijloacelor materiale și bănești proprietate obștească.

În noul Statut vor trebui să fie incluse prevederi privitoare la apărarea avutului obștesc, la răspunderea, inclusiv de ordin material, ce revine acelora care se fac

vinovaţi de proasta conducere şi gospodărire a averii cooperativei sau de neglijenţe şi abateri în muncă care aduc daune intereselor cooperatorilor.

Tovarăşi,

Alături de terenurile proprietate obştească, care reprezintă principala sursă de venituri a cooperatorilor, loturile aflate în folosinţa personală a acestora constituie în prezent circa 10,7% din întregul teren agricol al cooperativelor agricole. Cultivate raţional, îngrijite cu pricepere şi hărnicie, aceste terenuri pot să asigure cooperatorilor însemnate venituri suplimentare. Distribuirea loturilor în folosinţă personală pe familii nu este însă reglementată în momentul de faţă în mod unitar, nu are la bază peste tot criteriul participării la muncă al cooperatorilor. Suprafeţe importante sînt atribuite în folosinţă personală unor cooperatori care nu participă la muncă, în timp ce unele familii care iau parte activă la producţie nu posedă asemenea terenuri. Este firesc şi echitabil ca de loturile în folosinţă personală să dispună numai familiile cooperatorilor care participă la muncă şi bătrînii care au lucrat în cooperativă.

În reglementarea acestei probleme trebuie pornit de la faptul că averea obştească a cooperativei — sursa principală a creşterii veniturilor, a ridicării bunăstării cooperatorilor — nu se poate micşora, ci, dimpotrivă, ea trebuie întărită şi dezvoltată neîncetat. Aceasta este obligaţia principală a fiecărui cooperator. De aceea atribuirea de noi loturi în folosinţă personală nu trebuie să se facă prin diminuarea suprafeţei agricole din folosinţa obştească a cooperativelor, ci numai prin redistribuirea terenurilor aflate în prezent în folosinţa cooperatorilor, pentru destinaţie agricolă.

În prezent unele cooperative agricole atribuie aceste loturi, pe baza hotărîrii adunării generale, în mod diferențiat, în funcție de participarea la muncă a cooperatorilor. Astfel, în cooperativele Budești, Plătărești, Fierbinți, Pietroșani din regiunea București, Agnita, Zărnești și Retiș din regiunea Brașov, Vidrasău din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, și altele, familiilor în care lucrează cel puțin soțul și soția li s-au atribuit loturi întregi, familiilor în care lucrează numai unul din soți li s-au atribuit jumătăți de loturi, iar familiilor din rîndul cărora nici unul din soți nu lucrează în cooperativă, aceștia muncind în alte sectoare ale economiei, nu li s-au atribuit loturi în folosință personală. Se pare că soluțiile adoptate de aceste cooperative sînt judicioase, au un caracter realist și de aceea ele trebuie să rețină atenția și să fie studiate, ținîndu-se seama de această experiență la reglementarea problemei loturilor date în folosință personală, în noul Statut.

Este știut că, potrivit prevederilor Constituției patriei noastre, casa de locuit și construcțiile gospodărești anexe împreună cu terenul pe care se află acestea constituie proprietatea personală a țăranilor cooperatori. În legătură cu această problemă există însă în prezent o serie de aspecte nereglementate, cum ar fi, de pildă, mărimea ogrăzii familiilor de cooperatori, situația celor care-și întemeiază căminul și doresc să-și construiască casă de locuit și altele. Noul Statut va trebui să prevadă modalitatea de soluționare a acestei probleme în concordanță cu interesele generale ale țărănimii cooperatiste. Din studiile efectuate reiese că marea majoritate a terenurilor ocupate de casele, construcțiile gospodărești și curtea cooperatorilor variază între 400 și 800 de metri pătrați, iar în unele locuri acestea depășesc 800 de metri pătrați. Considerăm de aceea necesar ca în noul Statut să se prevadă ca

cei care dețin în prezent o suprafață de pînă la 800 de metri pătrați să rămînă proprietari ai acestor terenuri. Acolo unde suprafața deținută în prezent depășește 800 de metri pătrați, diferența să rămînă mai departe în folosința cooperatorilor în cadrul lotului personal de producție de 30 de ari.

E necesar, de asemenea, să se acorde toată grija și sprijinul tinerilor cooperatori pentru întemeierea căminului lor. În acest sens cei care nu pot moșteni terenul de construcție de la părinți sau nu și-l pot cumpăra de la alți cooperatori să primească din partea cooperativei, contra plată, din vatra satului, o suprafață de pînă la 500 de metri pătrați pentru casă, curte și construcții gospodărești. În acest fel își va găsi rezolvare una din problemele importante ale vieții satelor noastre, ale vieții și muncii țăranilor cooperatori.

Atribuirea locurilor de casă și construcțiile trebuie făcute încît să nu afecteze perimetrul de producție folosit în prezent de cooperativele agricole.

Dezvoltarea socialistă a satelor ridică problema organizării și sistematizării construcțiilor rurale, astfel încît să se asigure ridicarea nivelului general de viață al țărănimii noastre cooperatiste. Gruparea construcțiilor în sate trebuie astfel concepută încît locuitorii să poată folosi cît mai bine instituțiile social-culturale de utilitate publică: școli, dispensare, cămine culturale, unități comerciale, brutării, electrificarea și alimentarea cu apă.

În proiectarea construcțiilor de acest fel trebuie să se țină seama de necesitatea ridicării continue a nivelului de civilizație a vieții satelor noastre. În sistematizarea satelor trebuie să avem în vedere perspectiva procesului normal de apropiere treptată a satului de oraș, crearea condițiilor ca populația rurală să se poată bucura de toate

bunurile materiale și culturale pe care le creează socialismul și comunismul.

Abordarea acestor probleme necesită un studiu serios, aprofundat, dar rezolvarea lor trebuie începută neîntîrziat, dat fiind faptul că în prezent în satele noastre are loc o largă activitate de construcție, care va trebui să se desfășoare într-un cadru general bine conceput. Pentru efectuarea lucrărilor de sistematizare și organizare a satelor este necesar să ia ființă Comisia centrală de sistematizare a satelor.

Tovarăși,

O importantă problemă socială, care își poate găsi o rezolvare corespunzătoare în condițiile orînduirii socialiste, este pensionarea la bătrînețe și în caz de incapacitate de muncă a țărănimii cooperatiste.

Avem în prezent numeroase cooperative de producție care acordă cooperatorilor bătrîni și celor bolnavi, alături de ajutorul în natură sub forma produselor agricole, și pensii bănești. Pe baza experienței acumulate, considerăm că este posibil să se stabilească un sistem unitar pe întreaga țară de pensionare la bătrînețe sau în caz de boală a țăranilor cooperatori.

Corespunzător criteriilor generale de pensionare a oamenilor muncii din țara noastră, ar fi indicat ca pensia de bătrînețe să se acorde bărbaților care au împlinit vîrsta de 65 de ani și au o vechime în muncă în cooperativă de 25 de ani și femeilor care au împlinit vîrsta de 60 de ani și au o vechime în muncă de 20 de ani. Ținîndu-se însă seama de faptul că în etapa actuală cooperativele agricole au o vechime mai mică decît cea necesară pensionării cooperatorilor, se propune ca, pentru început, să se acorde pensii tuturor bătrînilor care au vîrsta de pensionare și

care au muncit permanent într-una din formele agriculturii cooperatiste de producție.

Experiența multor cooperative arată că sistemul de pensionare cel mai indicat este cel mixt, în natură și în bani. Ajutorul în natură este acordat din fondul de minimum 2% din producție, stabilit prin hotărîrea adunării generale din fiecare cooperativă.

Din analizele făcute privitor la constituirea fondului necesar pensionării în bani reiese că în prezent există posibilitatea acordării unor pensii de bază lunare, bănești, la care să se adauge un spor lunar, în cotă progresivă, pentru fiecare cinci ani de contribuție personală la fondul de pensii. Pentru asigurarea acestor sume, fiecare cooperativă ar trebui să aloce circa 3,5% din valoarea producției sale globale și fiecare cooperator să aducă o contribuție bănească proprie lunară.

Pensia de bază împreună cu sporul rezultat din contribuția personală și cu produsele primite de la cooperativele agricole, la care se adaugă veniturile din loturile personale, asigură condiții de existență bătrînilor din agricultura cooperatistă. Desigur, pe măsura dezvoltării și întăririi economice a cooperativelor agricole, creșterii veniturilor acestora, se va crea posibilitatea ca nivelul pensiilor să se ridice, îmbunătățindu-se astfel nivelul de viață al cooperatorilor pensionari.

Iată, tovarăși, cîteva din problemele mai importante ale vieții interne din cooperativele agricole de producție, care trebuie să-și găsească soluționarea în noul Statut. Sîntem încredințați că adoptarea măsurilor propuse, reglementarea atentă a tuturor problemelor ivite în conducerea și organizarea cooperativelor agricole, în viața și munca țăranilor cooperatori vor contribui la întărirea economică a fiecărei unități, vor determina un nou avînt în dezvoltarea întregii noastre agriculturi cooperatiste.

SARCINILE ORGANELOR ȘI ORGANIZAȚIILOR DE PARTID

Tovarăși,

Realizarea cu succes a prevederilor Directivelor Congresului al IX-lea privind dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii, îmbunătățirea conducerii și planificării ei pun în fața organelor și organizațiilor de partid sarcini de mare răspundere. Ele trebuie să-și îmbunătățească activitatea politică-organizatorică de mobilizare a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii de la sate în lupta pentru sporirea producției, punînd în centrul întregii lor munci consolidarea economică și organizatorică a cooperativelor. Ele trebuie să dezvolte grija cooperatorilor pentru folosirea cît mai judicioasă a pămîntului și a celorlalte mijloace de producție, pentru buna organizare a muncii, pentru ridicarea nivelului lor de cunoștințe agrozootehnice.

Organizațiile de partid trebuie să sprijine consiliile de conducere ale cooperativelor în aplicarea hotărîrilor adoptate de adunarea generală, veghind la respectarea democrației cooperatiste, a prevederilor statutare. Ele trebuie să asigure ridicarea rolului adunărilor generale în întreaga activitate a cooperativelor și, totodată, creșterea răspunderii personale a fiecărui cooperator în îndeplinirea hotărîrilor stabilite, în întărirea disciplinei în muncă, în apărarea și dezvoltarea avutului obștesc, întărirea muncii de conducere a cooperativelor.

Organizațiile de partid din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare trebuie să mobilizeze muncitorii, tehnicienii și inginerii în vederea folosirii cu maximum de randament a tehnicii moderne, creșterii eficacității economice a activității acestor unități.

Organele și organizațiile de partid trebuie să acorde o mai mare atenție stimulării spiritului de inițiativă gospodăresc al femeilor de la sate, promovării lor în munci de răspundere, îmbunătățirii muncii politice-educative în rîndul membrilor cooperativelor agricole, dezvoltării participării lor active la sporirea producției agricole. Întărirea politică a organizațiilor U.T.C. de la sate, dezvoltarea în masa tineretului a dragostei față de agricultura socialistă, sporirea aportului tinerilor la munca pentru continua înflorire a satelor este, de asemenea, o îndatorire importantă a organizațiilor de partid.

Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid trebuie să-și perfecționeze stilul și metodele de muncă în conducerea și îndrumarea agriculturii, să acorde un sprijin multilateral consiliilor agricole în rezolvarea concretă și operativă a problemelor legate de întărirea economică a tuturor unităților socialiste și de creșterea continuă a producției, să asigure un control permanent asupra modului cum se îndeplinesc directivele partidului în agricultură. Ele trebuie să acorde o mai mare atenție înarmării activului de partid cu cunoștințele politice și economice necesare îndrumării competente a organizațiilor de partid din unitățile agricole socialiste.

Organele regionale și raionale de partid sînt chemate să acorde o grijă deosebită uniunilor cooperatiste, creîndu-le toate condițiile pentru ca, încă de la începutul activității lor, să-și poată îndeplini cu succes sarcinile de mare răspundere ce le sînt încredințate.

Îndatoriri de mare răspundere revin sfaturilor populare în asigurarea îndeplinirii de către consiliile agricole și cooperativele agricole a sarcinilor de creștere continuă a producției.

Tovarăși,

În elaborarea măsurilor propuse spre aprobare plenarei, conducerea partidului s-a călăuzit de învățătura marxist-leninistă, de legile generale ale construcției socialiste, de experiența practică obținută pînă în prezent de partidul și statul nostru, de țărănimea cooperatistă, de oamenii muncii din agricultură. După cum este știut, în elaborarea principalelor măsuri de care depinde dezvoltarea economică și socială a țării, conducerea partidului nostru se sfătuiește cu activul de partid și de stat, cu oamenii muncii. Propunerile prezentate de Comitetul Executiv au fost dezbătute de birourile comitetelor regionale de partid, de numeroși specialiști din agricultură, de cadre de conducere ale cooperativelor agricole din fiecare regiune, care au adus o contribuție importantă la definitivarea lor.

Pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole, care va avea loc în februarie 1966, se va crea o comisie de organizare. Pînă la Congres vor avea loc conferințe de constituire a uniunilor raionale și regionale ale cooperativelor agricole de producție.

Proiectul noului Statut al cooperativelor agricole, precum și proiectul de Statut al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole și proiectul de înființare a Casei Pensiilor de pe lîngă Uniunea Națională vor fi dezbătute de țărănimea cooperatistă și supuse apoi aprobării Congresului uniunilor cooperatiste.

Perfecționarea conducerii și planificării agriculturii de către organele de stat centrale și locale, organizarea uniunilor cooperatiste și îmbunătățirea activității cooperativelor agricole vor asigura noi posibilități de dezvol-

tare a forțelor de producție în agricultura țării noastre, punerea în valoare a marilor ei rezerve.

Desigur, procesul dezvoltării și modernizării producției agricole, întărirea economică a unităților socialiste fac necesară perfecționarea continuă a formelor și metodelor de conducere și organizare a agriculturii, corespunzător nevoilor vieții. Studierea fenomenelor obiective, a practicii rămîne de aceea o sarcină permanentă a organelor noastre de partid și de stat.

O caracteristică importantă a societății noastre în etapa desăvîrșirii construcției socialismului și înaintării spre comunism este lărgirea și întărirea continuă a democrației socialiste, dezvoltarea formelor obștești de gospodărire a treburilor țării. Noile măsuri propuse vor asigura antrenarea și mai largă a țărănimii la activitatea de conducere a agriculturii, la rezolvarea problemelor tot mai complexe pe care le ridică progresul acestei importante ramuri a economiei noastre naționale, vor contribui la cimentarea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare și țărănime — baza de neclintit a orînduirii noastre socialiste.

Considerăm că există toate condițiile ca prin munca entuziastă a harnicei noastre țărănimi, a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din unitățile socialiste ale agriculturii, sub conducerea și îndrumarea permanentă a organelor și organizațiilor de partid, sarcinile trasate de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român pentru creșterea producției agricole, pentru înflorirea agriculturii noastre socialiste să fie îndeplinite cu succes. Asigurarea progresului și modernizării agriculturii este una din problemele de bază ale construirii societății socialiste, care demonstrează în practică superioritatea

formelor socialiste de organizare a producției la sate. Rezolvarea cu succes a acestei importante sarcini economice și politice va contribui la progresul întregii economii naționale, la asigurarea bunăstării poporului, la dezvoltarea și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. Aceasta va constitui, totodată, o contribuție la cauza celor ce muncesc de pretutindeni, la întărirea forțelor socialismului, la creșterea prestigiului și puterii sale de atracție în întreaga lume.